

. Medens jeg var borte paa denne Tur, prøvede mine Rejsefæller gjentagne Gange paa at gaa over til Røds Bræen, for muligens at bestemme dens Hæftighed; men begge Gange bleve de standsede af ufremkommelige Kløfter.

Herfra reiste vi over Fjorden til Musatut, hvor vi paa Grund af den næsten stadige Regn og Taage maatte opholde os i 6 Dage, før vi kunde faae vore Observationer og Undersøgelser tilendebragte. Her træder, som ovenfor omtalt, den røde Sandsten ud til Kysten og naaer, idet den hæver sig terrasseformig, en Høide af 554m. (Se Tegning XI). Længere inde i Landet, i Retningen af Rangerdluaik i Sermilik naaer den sin største Høide, 784m. Sandstenen er som sædvanlig fintornet, og undertiden ligge mellem Lagene, navnlig naar den bliver tyndskifret, tynde Lag af et meget jernholdigt Ler, der ofte er let gjennemtrængeligt for Vand og derfor danner en blød offerlignende Masse, der for længe siden har tiltrukket sig Grønlandernes og Kolonisternes Opmærksomhed. I en Høide af 327m findes i Sandstenen et temmelig mægtigt Konglomeratlag, hvori Stenene, der have en Størrelse af en til to knyttede Næver, bestaa fortrinsvis af Quarzit. Omtrent 100m under det højeste Punkt, Sandstenen naaer op her, altsaa i en Høide af ca. 680m, findes et Lag, hvori de enkelte Sandkorn ere ligesom flydte sammen, saa at de danne en ensartet grøn Quarzit. Ved Landingsstedet er Korfyren, der som mægtige Gange gjennemskærer Sandstenen, her ligesom paa flere andre Steder, slaggeagtig. Det næste Steb, hvor vi gjorde Holdt, var ved Spiutat, ca. $\frac{1}{4}$ Mil Sydvest herfor. Hørgarten er den samme som Musatut, det er den røde Sandsten, der her, ligesom der, falder 5 - 10° mod Sydvest. Det grønne Quarzitlag findes her i en Høide af ca. 300m. En halvanden Fjerdingvei fra Kysten findes i et dybt indskaaret Gløleie, i Suler og paa Spalter i Sandstenen, umiddelbart op ad en Korfyrgang, de af Giesefck og tidligere Rejsende omtalte Quarzkrystaller. Disse, der findes liggende løse i Gløleiet i overordentlig stor Mængde, ere dels udviklede til alle Sider, dels have de været fastvægede ved den ene Ende. Ofte forekomme eendommelige fortrukne Former med de mindre hyppig forekommende Rhombe og Trapezflader, og næsten altid ere de mere og mindre overtrukne med smaa Fernlandskrystaller. Disse Krystaller, antager Graah og efter ham Rafn, skulle have givet Navnet til de gamle Nordboers Hardssteinaberg; jeg er dog mere tilbøjelig til at tro, at Sandstenen i det Hele taget, eller maaske specielt det ovenomtalte grønne Quarzitlag, snarere kan have givet Anledning til dette Navn; thi den haarde, uforvitterlige, iskfurede og derfor fra de løftere Lag befrieede Quarzit sandsten kan nok fortjene Navn af Hardssteinn i Sammenligning med den her i Nærheden fremherkende stærkt forvitterede Sodalithsyenit. I det karakteristiske Fjeld Numafornat lidt Sydvest her for, der naaer en Høide af ca. 700m, bliver Sandstenen dækket af et ca. 150m mægtigt Traplag, og paa Spidsen af den Halvø, der dannes af dette Fjeld, paa et Steb, kaldet Kumernit, optræder Sodalithsyeniten, der her som paa andre Steder gaar saa umærkelig over i Syenit, at den kun kan betragtes som en Udvikling af denne. Her, ligesom paa et Par andre Steder, er Syenitens Fald mod Sandstenen; Faldvinklen 10—15°.

Fra Spiutat roede vi ind i Bugten ved Luxuarmint. — Fjeldvægene paa begge Sider af denne Bugt, hvoraf Numafornat danner den ene, er fuldstændig ens, det er Sandsten dækket af Trap. Det grønne Quarzitlag ligger her i Bunden af Dalen kun faa Meter over Vandfladen. Cirka $\frac{1}{2}$ Mil Vest herfor forsvinder Sandstenen og de høie Fjelde omkring Klimausfak, der naaer en Høide af 1,541m, bestaa af Sodalithsyenit, dækket af Trap. Denne Syenitvarietet bestaar af en gennemskinnende hvid Feldspath, Urvedsonit, undertiden Magnetjernsten og Sodalith, hvortil paa enkelte Steder kommer Cudialyt og flere andre sjeldne Mineralier. — Undertiden har den en vis Lagdeling, idet mere hornblendeholdige Lag afveyle med mindre hornblendeholdige.

Her ved Odden Nugarssuit gaar Sodalithsyeniten igjen over i Syenit og Granit, der i Fjeldet Kafarsuaik ved Narssak naaer en Høide af 681m. Ved Udstedet Narssak er Syeniten, se Tegning XIII, fremherkende, den dækkes af Quarzit og Sandsten. Paa et Steb kaldet Panernak, ca. $\frac{1}{4}$ Mil fra Sufene, findes i en rød Granit temmelig betydelige Mængder af forskelligfarvet Flusspath. I Bugten mellem Narssak og Kusinga findes en gammel Havstof, der naaer en Høide af 47m, og i Lersfrænterne lidt Nst for Sufene findes Brudstykker af nulevende Bløddyrskaller. Fra Narssak reiste vi over Sermilik ind i Rangerdluarsuit, hvor vi flogte Telt ved de gamle nordiske Ruiner ved Igdlorsuit. Her gaar 3 Arme af Indlandsisjen ned; men kun de to naae helt ud i Fjorden. Bevægelsen i den midterste (se Fotografiet 8), der paa et vist Sted havde en Bredde af ca. 440m, fandtes i 27 Timer at være 0m. 57 og 0m. 26 for Punkter i Afstande af henholdsvis 270m og 125m fra Randen, hvilket i 24 Timer giver henholdsvis 0m. 51 og 0m. 32. Som det var at vente, er Bevægelsen her altsaa noget flere end ved Riagtut; desuagtet er Ijen dog ikke saa kløftet her som der, og med større Lethed end ved Riagtut gif jeg med en Grønlander over denne Isbræ og vel en halv Fjerdingvei ind